

Bírák Könyve 2. fejezet

1. Az Úr angyalának megjelenése Bókimban. (Bír. 2,1–5.)

- Az Úr angyalának megjelenése emlékeztet az Úr jótéteményeire, szövetségére és szövetségi ígéreteinek beteljesedésére. Az Úr az ő angyalát küldte Izráel népe előtt a pusztai vándorlás kezdetén (2. Mózes 23:20; 33:2).

- Mire emlékeztet az angyal?

- Izráelt hűtlenségére, engedetlenségére és a szövetségsezésre emlékezteti.
- Emlékeztet Istennek a szövetséghez fűzött parancsára, amely szerint az ígért földjének teljes birtoklása annak a rendelkezésnek a végrehajtásától függ.
- Izráelnek nem szabad az ígért földjének előbbi lakóival sem szövetséget kötni, sem azok kultuszát átvenni.
- Ami régen parancsként hangzott el, most ítéletként szól:
 - Mivel Izráel nem törekedett teljes erejével a kánaániak kiűzésére.
 - Szövetséget kötött velük, azért Isten sem nyújt segítséget ezen túl kiűzésükhöz.
 - Ott maradnak Izráelnek próba és kísértés gyanánt. Isten népe számára az engedelmség elmulasztott alkalmai, áldás helyett súlyos próbává és kísértéssé válnak.
- Isten üzenete hallatán a nép rádöbbsent bűnére és sírva fakadt. Ezért az angyal megjelenésének helyét „*bókim*”-nak (sírók) nevezték el.

2. Józsué halála után következő nemzedékek hűtlensége. (Bír. 2,6–10.)

- Mózes után Józsué volt Isten választott embere, Izráel karizmatikus vezetője.
- Az ő személye volt a garancia a szövetség ígéinek megtartására, de ugyancsak ő volt a gát a tévelygések ellen is.
- Józsué nemzedéke a honfoglaló nemzedék jelképe, amelyik látta Isten nagy tetteit az ígért földjének birtokba vétele alkalmával, amely megtapasztalta Isten szövetségi ígéreteinek beteljesülését.
- A Józsué után támadt nemzedék azonban már „nem ismerte az Urat” (10 v.).
 - Nem ismerték el a szövetség Istenét egyetlen Istennek,
 - Nem vállalták vele a közösséget abban az értelemben, ahogyan Józsué tette.
 - Hiányzott életükből a személyes és közvetlen hittapasztalat és a személyes kapcsolat.

3. Isten igazságának és szabadító kegyelme Izráel életében. (Bír. 2,11–23.)

- Isten igaz ismeretének hiánya, bálványimádáshoz vezetett.
- A 11 v. a kánaániak isteneit gyűjtőnevről említi: *baálok*.
- A 13 v. pedig a kánaáni istenek élén álló férfi és női istent nevezi meg *Ba'al* és *'Astarót*.
- Baál jelentése: „úr”, „tulajdonos”. Felesége Astarót a termékenység istennője, akinek kultusza az egész ókori keleten elterjedt. A kánaániak kultuszában minden helynek megvolt a maga Baálja és az ennek megfelelő női istensége.
- Az isteneknek a kultuszát a 17 v. „paráználkodásnak” nevezi. Ez a kifejezés részben jelképesen értendő, az Úr iránti hűtlenséget jelenti, részben szó szerint.
- Hogyan váltak kísértéssé a Baálok Izráel számára?
 - Izráel Isten parancsa ellenére nem üzte el a kánaániakat.
 - A kánaániak, mint régi telepes és város lakó emberek magasabb kultúrával rendelkeztek, mint a félnomád Izráel. A kánaániak Izráel tanítómesterei lettek.
- Izráel sokat szenvedett a bírák korában ellenségeitől. Izráel az ítéletben és az ítéleten túl újra és újra megtapasztalta Istenkönyörülő irgalmasságát. Megsajnálta őket és bírákat támasztott nekik.